

Affären Costa Negra.

Roman
af
Gustaf Janson.

— Ni tycks inte veta, hvem som ställt till det här trassel för er? sköt Jim Cox in, då den andre stånade för att hämta andan.

— Tyvärr inte. Vi ha skickat den nye inrikesministern signalementet på de herrar, som lämnade fartyget vid den ankomsten. Men man har tydligen inte lyckats spåra upp dem.

— Vill ni veta hvarför, senares? — Det låter på er, som om ni skulle känna dem, senor general.

— Nej, men jag vet, hvem de var. — Officierarna trängde sig i slutet av kring Jim Cox.

— Det var just Alcegas egen inrikesminister. Begrip ni nu, hvarför man enligt er skikt gått så besynnerligt till väga?

— Ha, senores, detta förklarar allt! — Kasärbefälhavaren sedt likom för att få luft upp alla de knappar, han fört småningom knäppt. Officierarna visade sin lokalpatriotism genom att instämma i hans utrop. Under berättelsen om revolutionen hade de mottagit med ett jägsmood, som varan vid dylika omhållningar förklarade, men nyheten att regeringen haft ett finger med i det spel, som så länge bedrivits till skada för staten, väckte deras harm.

— Nu fattar jag också, hvarför den där majoren, som kom hit från Riofanta härom dagen, hade så brådt utbrast gamle don Teleforos anförvand.

— Ja, hör nu, den herrn, inföll Jim Cox, hvilkens oförlighet ni nått sin kulmen. — Jag är litet nyfiken.

— Han anlände hit i förrgår, började äta stammar på en gång, hvar på alla lifligt fortsatte och berättade. Jim Cox var tillräckligt van vid det lifliga och något omständliga sätt hvar på ett meddelande gafs i Costa Negra. Han lyssnade med spänd uppmärksamhet och inlämnade, att truppen från Riofanta inlätit sig i en betsig batalj med det amerikanska fartygets besättning. Nederlaget var både blodigt och oförklarligt, och den starkare majoren drog sig tillbaka med sitt folk betydligt mindre stortal än han varit vid ankomsten. Han förordade, att staden garnison skulle besättas genom följande dag, men detta vägrade såväl kasärbefälhavaren som hans officerare. Det var inte långt ifrån, att det kommit till strid mellan dessa båda styrkor. Garnisonen i Puerta Abajas var ytterligt förbittrad på nykomlingarna, som skrutit vidt och bredt med sin europeiskt utbildade chef och alla underverk, de ämnade utföra.

— Hvad säger ni om detta, general? frågade kasärbefälhavaren och började äta knäppa uniformsocken.

— Att verkligt är alltid är mer underbar än dikten. — Då han såg officerarnas anleten mulna, tillade Jim Cox själlmedvetet. — Senores, nu är det min tur att göra ett försök.

— Jag tillåter mig afråda den general. Utan artilleri kommer man ej ur fläcken med den envisa gubben.

— Ah, försäkrade Jim Cox, jag tror mig känna sattet. Men först måste vi göra upp med majoren och soldaterna från Riofanta.

— Högst ett par minuter därefter red Jim Cox i spetsen för två hundra man af sitt kavalleri och hälften så många infanterister uppför stadens huvudgata. Borgarna, som redan visste att något tillrägigt sig, steko öfverallt ut sina hufvuden genom fönstren och ropade nyfiken frågor till de förbarnsberande. Snart var nyheten om revolutionen spridd och hälsades med hurrarop. De tre sista upproren hade de alla brutit ut i öder, och den nordre kände en dof afund mot dessa landsmän, som förekommit och öfvertråfat de. Nu var det emellertid nordens tur, och de eljest sälliga borgarna ämnade ej låta tillfället gå sig i händerna.

Från hästryggen lög Jim Cox nådigt mot de glada människorna, som öfverallt hälsade honom med höga bifallsrop.

— Det har gått utmärkt, tänkte Jim Cox, och den säkerhet, som ett par gånger under dagens lopp hållit på att svika honom, blef åter orubblig.

Vid ett gathörn två eller tre kvarter från hamnen mötte en skara unga damer med blommo. I ett land, där revolutioner och uppor ingingo i alla vanor, var det naturligt, att kvinnorna skulle deltaga genom att enligt gammal tradition hedra och egga hjältarna. Djupt genomträngda af öfvertygelsen, att nordens ej borde låta en lättörd och tröls söder distansera sig, hade några unga flickor med patriotisk hänförelse skyndat att bekransa denne främling, som reste nordens mot söder.

Jim Cox kysste älskvärdt på fingret åt de unga damerna, tryckte den blomsterkvast, som räckt honom, till läpparna och lög på ett sätt, som eröfrade flere kvinnohjärtan. Tyvärr nödgades han genast skynda vidare, kapten O'Connor väntade, där han alltså gått på sitt grund, och dessutom fanns en viss major jämte ett större antal soldater, hvilka tänkesätt om de timade förändringarna ingen kände. Jim Cox breddade ut bägge armarna, som om han önskat visa, hur gärna han skulle ha tryckning till sitt bröst. Därpå red han vidare med sorg och saknad sam ett löfte att snart återkomma och fullgöra denna sin önskan. De unga damerna rodnade och skratade, borgarna rundt omkring hurrade, och officerarna följde den glädlyste och martialiske generalens fördöme. Allt var idel fröjd, belåtenhet och rosenröda framtidsförhoppningar.

På den tvärgata, som löpte parallellt med hamnen, stodo soldaterna från Riofanta uppställda. De hade sökt skydd bakom husraden efter sitt planlösa och misslyckade anfall på angaren. Deras humör var inte det bästa, och de seglade ursinnigt på folkhoppen, som bullersam och glad närmade sig. Ett par särade stöddes af kamrater och två döda hade lagts på bårar för att bäras bort. När Jim Cox höll framför majoren, saluterade denne visserligen med värjan, men hans hållning var reserverad.

— General Cox, till er tjänst, presenterade sig denne.

Majoren nämnde sitt namn och såg sedan frågande på officerarna bakom Jim Cox.

Kasärbefälhavaren berättade i få ord, hvad som hänt.

— Och nu står ni på generalens sida? frågade majoren, då han slutat. — Alldeles. Vi äro ett, skyndade sig Jim Cox att försäkra.

Majoren bet sig i underläppen, kastade en blick på sina demoraliserade soldater och svarade. — Eftersom ni äro mer än dubbelt så många, mina herrar, ämnar jag ej göra motstånd.

— Det är rätt, major, utropade Jim Cox hjärtligt. — Hvarför skall man plöttra och skjuta på hvarandra, då man kan göra upp i godo!

— Ni tycks inte tro mig, kapten? — Tro er... Nej, inte alls.

— Hörde ni hvem jag var? James Cox, er landsman och... — Stopp och belägg! Att ni kallar er Cox, ni, hör jag nog. Men det inträffar mig inte alls. Det enda riga skulle vara att veta, hvad ni bete, då ni sist slapp ut från Sing-Sing (för inga grimmiser, mr. Pluge, Flatt eller Kobb eller hvad ni egentligen heter. Jag skall i förtroende säga er, att jag träffat en anseelig uppställning skojare i mina dar, men ingen kan ännu smicka sig med att ha dragit Patrick O'Connor vid näsan. Det var den saken. — Kapten O'Connor gjorde ett uppehåll för att hämta andan, men då Jim Cox ämnade begagna sig därpå för att i sin tur säga något, fortsatte han strax. — Innan jag för, sade gubben Harrison: håll ögonen öppna, O'Connor, sade han — och skulle så gale vara, att ni inte kan rädda fartyget, så tänk alltid på flaggens heder! Det sade han. Egentligen var det onödigt, men jag förstod att gubben var ängslig, och jag förlät honom. Ni, Napp eller Nubb eller Box eller hvad ni heter, titta nu på stormastens topp! Där ser ni min onens färger i prima flaggduk och där sitta de fastspikade... hör ni, fastspikade! Man har skjutit på mig och försökt att storma fartyget, men jag har hållit ossarna på afstånd. Har förut ha vi ett maskinverv, en fördömdt frimligt och treflig inrättning, särskildt vid sådana tillfällen, och åter ha vi en nickhake, det är heller ingen dålig tingest, och ombord äro vi tjugotvå man, befäl och besättning, hvar och en med tio magasinsskärbiner och ett oberränsat antal patroner till sitt förfogande. Gissar ni, hvar jag vill komma?

— Kapten O'Connor... — Håll munnen, medan jag talar! — Nu har jag set kajen, och den inte med tjuogen man, ammunition och proviant i öfverflöd, håller sitt fartyg mot hela det här landet, är en stackare. Där har ni min åsikt om den saken. Och nu kan ni hälsa dem, som skicket er, att Patrick O'Connor vill vara fördömd, om han ger sig eller börjar underhandlingar med någon i den här republiken!

— Men kapten, ni begriper väl... — Jag begriper ingenting. — Kapten O'Connor slog näfven i räknet framför sig. Som metallen var hård och slaget häftigt, orsakade det honom smärta, något, som ej var signadt att göra hans humör bättre. — Packa er af ni, Nix eller Nox eller hvad ni heter, och säg lymarna, som legt er att försöka lura mig, att jag aldrig inläter mig i resonemang med någon här nere. Hela landet förargar mig och numera smäller det, bara man tittar på fartyget. För egen del skall jag säga er, Jox eller Noggis eller hvad ni heter — jag kan väl lite stå här och rabbla upp hela adresskalendern — att ni är en slyngel. Betrakta flaggan där uppe, det kan ni ha godt af. Man har burit sig ogentillt åt mot mig. Jag svarar med kulor och krut. — Ja, men kapten, det är omöjligt att med tjuogen man, hålla stånd mot en hel armé, stack Jim Cox emellan. — Det angår mig inte. Jag gör det ändå! skrek kapten O'Connor.

— Ni skakar hvarje spår af militäris bildning, höjtade Jim Cox, som erinrade sig, hur lätt han nys kommit öfverens med majoren.

— Jag slåss i alla fall. — Kapten O'Connor bländade argt på honom. — Maka er härifrån. Jag tycker: inte om er fysionomi.

— Kapten, ni hör ju... — Har ni god matsmältning? afbröt kaptenen.

— Har jag... hvarför frågar ni det? — Jo, ty i annat fall är det bäst, att ni jänkar er bort. Räck mig bösan, Peters! vände sig kapten O'Connor till någon inne i stryktven. — Jag skall pröva i fall den där gaphalsen har så god mage, att den kan smälta bly.

— (Forts.)

Farm och hem.

NÄR KALFVAR IKKE VILJA LEFVA

När kalfvar ikke vilja lefva hjälper det ofta med att spåda ut den till dem gifna mjölken med en tinnell till en feutedel kokt vatten med en varmegråd, så att blandningen får samma temperatur som den nymjölade mjölken. Från farmarehåll upplyses, att detta medel skulle bestå i, att mjölken vid stark fodring kommer att innehålla bittra och andra ämnen, hvilka kalfvar ikke kunna tåla. Dessa ämnen bli genom mjölakens spädning lättare att föredraga för kalfven.

MJÖLKENS BETYDELSE SOM MÄNNISKOFÖDA

Mjölakens betydelse i folkhushållningen framgår ej minst af den stora plats den där intar. Mjölktillgången i Sverige uppgår i medeltal till den höga siffran af 549 kg. pr. inbyggare eller ungefär 1.5 kg. pr. dag och person.

I rundt tal produceras det i landet omkring 3,000 millioner liter mjölk pr. år, så att en sänkning af endast ett tiodels öre i mjölakens framställningskostnad skulle medföra en nationell besparing af omkring 3 millioner kronor årligen. Mjölakens värde är nästan lika stort som all spannmålsens och nära 5 gånger större än potatisens, allt pr. inbyggare räknadt. Mjölakens värde i och för sig kan knappast öfverskattas.

En entusiast har en gång yttrat, att mjölk är för unga och gamla, friska och sjuka samtidigt mat och dryck, kött, bröd, vederkvickelse och friskning.

Ty likom mjölken för det späda barnet är det enda näringsmedlet och för det mera utvecklade det väsentligaste, så är den för den vuxne lidensapplet bland näringsämnen. Den bidrar att bevara ungdomlig friskhet, i det den motverkar en förtärande öfverretning af nervsystemet och bibehåller kroppens väfnader vid ungdomlig mjukhet och spänstighet.

Därtill är mjölken ett utomordentligt billigt födoämne. Ett halft kilogram befritt kött och fem rundstycken med smör på motsvara i näringsämnen endast 3 liter mjölk, som dock ej kosta ens hälften af det förra.

Ej minst ur nykterhetssynpunkt är det också värt att minnas, att man för 10 cents af den ringaktade skummjölken får lika mycket näring som för hela dollarn, då man köper öl.

Med fullt skal kan det därtill påstås, att näst riklig tillgång på lys, ren luft och godt vatten är riklig tillgång på god mjölk en af samhällshygieniens och samhällsökonomens första fordringar.

SVINBORST.

Däggande so tarfarv tjälug föda. Foderbytterna rengöras väl dagligen. Skabb orsakas mest af smutsiga sofflor.

Svin tycka om sockerbetor och trivas väl på dem. Godt bet och föga säd för svinen i varmt väder.

Afvandag grisar fodras fyra fem gånger om dagen. Svin böra ej ingifvas en del medicin utom i svåra fall.

Akta er för svankryggiga svin äfven om de är öfrigt äro bra. Svinet är ett ekonomiskt tillbehör äfven i valskött mångsidigt landbruk.

Göm ej att rent friskt vatten är bättre än dåligt sådant äfven för svinen.

God framgång vinnes genom id och behörig tillsyn af småsakerna i grisarnas skötsel.

Svin trivas bäst då de äro rena och de hålla sig alltid rena, och de gifvas tillfälle därtill.

Akta er för att ge grisarna för mycket af grön majs, annars få de lätt hjärtprångssjukan.

Den som envist tar gyltorna för afvel medan de äro för unga, försämrar sin svinstam stadigt.

Välj afvelsjuvar af de talrikaste kullarna, ty de äro vanligen bättre för både afveln och utfodringen.

Svin skola ha rymliga betesplatser, rena stior, sund föda, godt vatten, så reda de sig helt förträffligt.

Sak samma hvad grisens framtida ändamål skall bli, bör dock hans tidiga utveckling sorgfälligt tillses.

Det är skral praxis att taga alla grisarna från suggan på en gång. Hon bör få sina af så småningom.

Nyköpta svin undersökas om de äro lusiga och få ej släppas samman med den öfriga horden innan de befriats från ohyran.

En god betesgröda åt svin är den fördelaktigaste svinodlaren kan odla, synnerligen då man betänker, att svinen skörda den själfva.

Hufvudpunkterna för lyckad svinodling äro goda kvarter, varma och torra läger, frihet från mask och ohyra, rikligt af godt dricksvatten och närande foder på regelbundna fodringstider.

Har farmaren ej lämpliga beten, inhägnade (med välfärdshägnad eller annorledes), välbelagda och helst bestående af kliefver eller lucern, är han ej fördelaktigt utrustad för ekonomisk fläskproduktion.

Fölen böra ej ängsligt stängas inne, när mödrarna skola ut på arbete, utan böra i stället få följa med, helst då det gäller arbete hemma på gården.

Föston blifva säkrare dräktiga om de betäckas hvarje år. 7-9:e dagen efter följningen brukar vara den för betäckningen lämpligaste.

Svinet har blifvit kalladt "intekningslyftaren", men det är honan, som håller familjen med sperevivaror medan svinet växer till.

En hona, som börjar se sig om efter föda tidigt på morgonen, och en tupp, som gal högljudt och ofta, är de bästa afvelsdjuren.

Gif svinen deras föda tre gånger om dagen — regelbundet, och se till att de ha ständigt tillgång på friskt vatten, synnerligast om sommaren.

Stäng inte in tjuren på en mörk och dyster plats. Ge honom en liten hage för sig själf och låt honom vistas ute i den fria naturen så mycket som möjligt. Om han är arscint — sälj honom då till slaktaren fortast möjligt.

Att svältföda kycklingarna är då de betäckas hvarje år. 7-9:e dagen efter följningen brukar vara den för betäckningen lämpligaste.

Att svältföda kycklingarna är då de betäckas hvarje år. 7-9:e dagen efter följningen brukar vara den för betäckningen lämpligaste.

Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

Potatisakallaren behöfver vädras. Saknas lufttrumma, måste man hålla dörren öppen emellanåt, när väderleken det tillåter. Lägga potatisarna i djupa bingar inom täta brädbalkar, torde det bli svårt nog att förhindra röta och försämning ändå.

DET FINS HOPP
FÖR DEN SJUKASTE GENOM ATT I TID ANVÄNDA
DR. PETER'S
KURIKO

Intet fall har varit så elakartadt, intet lidande så hopplöst, att icke detta gamla långbepröfvade ört-läkemedel har gjort godt. Rheumatism, Lefversjuka, Malaria, Dålig matsmältning, Förstopning och en hel mängd andra sjukdomar försvinna snabbt genom dess bruk.

Den är ärligt beredd af förtroende värdar och läkare. Den är icke till salu å apoteken, utan hos apoteker, som specialt tillägnat af egen hand.

DR. PETER FAHNEY & SONS CO.
19-25 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Svenska Canada Tidningen

Har vunnit svenskarnes i Canada förtroende, och för att bibehålla detta har denna tidning beslutat att vecka efter vecka blifva bättre. Men till förbättring kräves pengar, hvilka en tidning endast kan erhålla genom annonsering o. prenumerationsavgifter. Ni kan hjälpa oss i vår sträfvan efter förbättring genom att I DAG INSÄNDA EDER PRENUMERATIONSavgiften.

CANADIAN NORTHERN RAILWAY
SOMMAREXKURSIONER
PA DE

STORA SJÖARNA VIA PORT ARTHUR ELLER DULUTH

TILL
Östra Canada och Förenta Staterna

Genom PORT ARTHUR eller DULUTH, i förbindelse med NORTHERN NAVIGATION ANGARNNA HURONIC, HAMONIC, NORONIC, ny

Lämnas Winnipeg kl. 6 e. m. och från Duluth tisdag, torsdag, söndag kl. 4.30 e. m.
Lämnas Winnipeg kl. 6 e. m. och från Port Arthur onsdag, fredag, söndag kl. 4 e. m.

Äfven i förbindelse med CANADIAN PACIFIC LAKE ANGARE från PORT ARTHUR söndag, tisdag, torsdag, fredag, lördag.

Canadian Northern Line mellan Winnipeg—Port Arthur är den scenrika linjen till sjöarna. Passagerare via Port Arthur för Northern Navigation ängare kunna erhålla nycklar för hytter och biljetter till platser i matsalen i Winnipeg före afresan och på så sätt undvika dröjsmål och obehag. Miltider och soflor på ängarna inberäknad i biljettpriiset. Skaffa eder fullständiga upplysningar från den närmaste Canadian Northern agenten eller tillskrif R. CREELMAN, Passageraragent, C. N. R., Winnipeg.

Har Ni Köpt Eder Sverige Biljett?

TILL FÖLJD AF KRIGET GA BLOTT SCANDINAVIAN-AMERICAN LINJEN OCH DEN NORSKA AMERIKALINJEN, HVILKA ÄRO DE ENDA LINJER SOM EJ HA MED DE KRIGFÖRANDE MAKTERNA ATT GÖRA.

ENDAST SKANDINAVISKA PASSAGERARE EXPERIERAS. SKRIF TILL OSS EFTER SÖGLINGSLISTA OCH ANDRA UPPLYSNINGAR.

DET ÄR INGEN RISK ATT RESA ÖFVER ATLANTEN NU — FÄRVATTNET ÄR KLART. SÄND EFTER SLEKT OCH VÄNNER I GAMLA LANDET.

Skall Ni Sända efter Släktingar eller Vänner i Sverige

så sänd dem en biljett, köpt hos oss, det garanterar tillfredsställelse. För turistlor och priser på biljetter från och till gamla landet, skriv till oss på edert eget språk. Vi gifva hvarje förfrågan personlig uppmärksamhet.

SKRIF IDAG. EN FÖRFRÅGNING KOSTAR INTET.

P. M. DAHL, STEAMSHIP AGENCY

325 LOGAN AVENUE, WINNIPEG, MAN. TELEFON GARRY 3174.